

בישיבת הצ.ק. של המפלגה הקדושה דברי בעיקר

להערכת חנועחנו באמריקא.

אמרתי: חנועחנו באירופה נתנתק. וסחוץ לא"י

יש לנו רק אנגליה - שבשעה זו אין תקווה ממנה - ואמריקא.

אנו עומדים בפני שנויים עצומים - שאמנם איש אינו יכל

לדעת טיבם, אבל העולם לאחר מלחמה זו יהא שונה בהחלט

מעולמנו עכשיו. די לזכור מה קרה אחרי המלחמה האחרונה,

והזעזועים וההתאבקות עכשיו עמוקים ושגיאים יותר. אנו

רוצים בשנויים, ובשנויים מסוימים: כיהודים, כאנשים,

כפועלים. קצת השנויים חלויים בנו ואנו חייבים לבחון

עצמנו הסוכרים ומוכנים ורוצים באמה לכוון את השנויים

המעודים. אני שואל שאלה לא נעימה: לאן - חנועחנו ?

יש לנו פרוגרמה, יש לנו שם - ההולמים אנו אח שסנו וחכניתנו ?

בדורנו נחדשו בחיים היהודים - שני רעיונות מהפכניים, שני

רעיונות שונים זה מזה, שיש להם תכונות משותפות: ציונות

וסוציאליות. שניהם מחוונים לא לחיקון, לטלא, אלא לשנוי

יסודי - זו בקיום העם היהודי, השניה במבנה החברה האנושית

כולה. שניהם בנויים לא על רצון טוב של אחרים אלא על כוח

עצמם. ציונות - בכוח העם היהודי. סוציאליזם - בכוח מעמד

הפועלים. לא ע"י שחלנות, פילנתרופיה, חסד זרים.

והמידה של שתי התנועות היא בחוכן. הציונות

נמדדה לא במידת השמעה ציונים בגולה, ומספר גבאים ציונים בקהלות - אלא במידת הספעל הארצישראלי. הסוציאליזם נמדד לא בחיקונים בחברה הקפיטליסטית - בהקטנת שעות עבודה, הגבלת השכר וכו' - אלא בגידול כוחו של מעמד הפועלים ורצונו לשנות העולם.

חנועתנו מיזגה שני הרעיונות האלה ובחוך בעם היהודי אין שניהם אלא בסויים שונים של פרוצס מורכב אחד, ולא יחכן היוחנו סוציאליסטים בלי היוחנו ציונים, ולא יחכן היוחנו ציונים בלי היוחנו סוציאליסטים. ובכוחו של מעמד הפועלים בארץ ימדד ספעלנו, ובכוחנו בעם כחנוע פועלים נמדד בגולה מה מצב ציונוחנו ומה מצב סוציאלינוחנו - מה ? שאלה זו חריפה - כי יחכן שמגיעה השעה להלחם על שניהם. ואין לוחם - אם אינו מוכן מראש. הרושם שלי שחנועתנו כאן מתרחקת גם מציונות וגם מסוציאליזם. אנו שוקעים בעסקנות גלוהית המתכסה בפרזיולוגיה ציונית, ואנו נהפכים לסרח עורף של אנשי כלל ישראל.

סוציאליזם הוא כלל אנושיות, ובנגוד לבונד הרעיוני אנו בגל כלל ישראל, אבל כלל ישראל של סוציאליסטים פירושו עמידת מעמד הפועלים בראש העם ותחירה לעמוד בראש ומלחמה בקבוצות סזייטות אח צרכי העם, אולם אין סדיניות כלל ישראל פירושה הגררות אחרי בעלי-בחים בשם כלל ישראל כביכול. אין אנו כוח עצמאי בציונות פה, אין אנו כוח בצבור הפועלים, אין בנו רבולוציוניות ציונית ולא סוציאליסטית.

החתימות סתומות הפועלים פה עלולה להביא גם
 15: החתימות סתומות הפועלים הארצישראלית, ואני חש כבר זרוח
 כל-שהיא (אסנם רק כחום השערה) להסתדרות.
 סצב זה מדאיג אותי - וטרם אנו דנים על חכמת
 פעולה. יש לדון על כווננו היסודי של הנוצחנו פה.
 אנו לחזור לנוער - ולהסוני הפועלים. ובציונות -
 כוח עצמאי, מדריך ומדובן.

בוויכוח השתתפו סיגל, פינסקי (התנגדו להערכתי)
 קרוזו, מהנוער דיבר אנגליה (תסכו בהערכתי) ועוד. הסעך
 בשבוע הבא.

בערב חוזמנתי ע"י "הדסה" להצגה באופרה לטובת
 הדסה. שיחקו חתונה פיגרו של מוצרט. הסטרופוליסן היה
 סלא - כחמשת אלפים איש. כולם - נשי הדסה ובעליהם. שלמו
 8.000 דולר לאופרה, והרוויחו 10.000 דולר.

7 דצמבר
 יום א'

סעדתי עם ב-ן העובד בצירוח הבריטית וקיבלתי
 מסנו תיאור סקיף על הסביבה הפוליטית בווינגטון. לפני
 זה היחה לי שיחה של שעתיים עם בן-כהן על אותה הטימה.
 נחברר לי שאם ארצה להשאר כאן לשם פעולה פוליטית

• / •

מסמך